

ERBIÑUDE AMA UMEAK

Arrautzak nabaiturik
zulotik aldean,
billa biyak joan ziran
gau illun batean;
bañan zeuden echolak
tarte bat izanik,
eta kabitu ezin
zalako an amik,
umea zuben sartu—
oso barrenera,
eta ark baitzituben
arrautzak atera:
andikan segiruban
zulora joanikan,
gau artan chit gustora
zituzten biyak jan;
eta ala, jakiñik
berrizko bidea,
eta irukirikan
abilidadea,
gabero ziran gero
asi lan arretan,
umeak lapurtu ta
zuloan biyak jan:
bañan ala zirala
gau batez arrautz bi,
zitzaizkan tarte artan

lertu umeari;
eta alaz ta ere
lertubak arturik,
lasterka ziran biyak
zulora joan andik.
Arrautzaren jabeak
lenaz nabaitutzen
zularik, zitzazkala
arrautzak paltatzen,
ta ezin zuelarik
achitu lapurra,
zikin billaturikan
goiz arretan lurra,
eta segiturikan
an zeuden marketan,
topatu zuben zulo
pistiya bertan;
eta jarririk lazo
bat segiruban an,
eroriyak izandu
ziraren lazoan.

. . . . .
Jarroagatik duna
izkuntzak esaten,
iturrira maiz baldin
bada eramaten,
autsi egiten dala,
eta da egia,
gaizki dabillenenentzat
espillu garbiya.

RAMON ARTOLA.

